

Езера-блата — Lacs-étangs

Езера-блата — Lacs-étangs	Повърхнина Superficie	Височина надъ морското рав- нище Altitude	Езера-блата — Lacs-étangs	Повърхнина Superficie	Височина надъ морското рав- нище Altitude
	кв. килом. kilm. carrés			кв. килом. kilm. carrés	
I. Дунавски — Lacs près du Danube.					
Видинско — Lac de Vldin	1'3	32'5.	II. Крайморски — Lacs près de la mer Noire.		
Козлудуйско (северно) — Lac de Kozloudouy (du sud)	1'7	27'0	Гебедженско (солено) — Lac de Ghébédje (salé)	18'8	0'2
Козлудуйско (южно) — Lac de Kozlou-douy (du sud)	1'2	27'0	Анхиалско (солено) — Lac d'Anhialo (salé)	6'4	0'2
Островско — Lac d'Ostrovo	1'9	25'0	Атанасийско (солено) — Lac d'Atanaseuy (salé)	17'1	0'4
Краеща — Lac de Kraéchta	13'0	22'2	Ваякьойско (солено) — Lac de Vayake-uy (salé)	28'0	0'3
Витра — Lac de Vitra	12'6	22'2	Мандренско (солено) — Lac de Mandra (salé)	16'7	0'2
Дезна — Lac de Dezna	4'8	22'2			
Гигенско — Lac de Ghighen	1'4	23'5			
Свищовско — Lac de Svichtov	17'4	20'0			
Бълленско — Lac de Béla	10'7	20'5			
Вардимско — Lac de Vardim	1'0	19'2			

Освенъ тези езера-блата, по алпийския регионъ на Рила и Пиринъ се криятъ множество големи и малки езера, които черпятъ водите си отъ големите снѣжни преспи и отъ валежите. Надморската височина на тия езерца се колебае отъ 2,100 до 2,786 м., а дълбината имъ — отъ 1 до 30 метра. По Рила има около 145 езера, а по Пиринъ — повече отъ 100 езерца. Всички тъ дължатъ своеобразие на ледниковата ерозия, поради това сѫ единъ отъ най-положителните докази, какво Пиринъ, Рила и зап. Родопа презъ дилувиалния ледниковъ периодъ сѫ имали ледници отъ алпийски типъ.

Outre les lacs-étang mentionnés ci-dessus, sur la région alpestre de Rila et de Pirin se cachent un grand nombre de lacs glaciaux de diverses dimensions dont les sources sont nourries par les immenses masses de neige et par les pluies. L'altitude de ces lacs varie de 2,100 à 2,786 m., et leur profondeur — de 1 à 30 m. Sur la montagne de Rila on compte 145 lacs, à peu près, et sur le Pirin — plus de 100 petits lacs. Tous ces lacs doivent leur formation à l'érosion glaciaire et c'est la preuve la plus positive que les monts de Pirin, de Rila et la Rhodope occidentale ont eu des glaciers de type alpestre pendant la période diluvienne glaciaire.